

नुदंतं व्यथयंतं समाकुलं उत्कटमत्तचेष्टं दृमोतिमत्तः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रवृद्धैः प्रवृद्धमदैः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मदादप्रतिवार्योनिवारयितुमशक्योत्रेगोयेषातैः ॥ तेन दधिमु
खेन बलात्प्रतिवार्यमाणैः ॥ प्रधर्षणे दोषं राजदंडमनवेक्ष्य ॥ अतएव त्यक्तभयैः ॥ समेत्य प्रकृष्यतेस्म ॥ २३ ॥ समापयंतः मृतकल्पंकुर्वतः ॥ महावनं निर्विषयं नि

नुदंतमन्यः प्रणुदन्नुपैतिसमाकुलंतत्कपिसैन्यमासीत् ॥ नचात्रकश्चिन्नवभूवमत्तो नचात्रकश्चिन्नवभूवदृष्टः ॥ १९ ॥ ततोवनंतत्परि
भक्ष्यमाणंद्रुमांश्चविध्वंसितपत्रपुष्पान् ॥ समीक्ष्यकोपादधिवक्रनामानिवारयामासकपिः कर्पीस्तान् ॥ २० ॥ सतैः प्रवृद्धैः परिभ
र्त्स्यमानोवनस्यगोप्ताहरिवृद्धवीरः ॥ चकारभूयोमतिमुग्रतेजावनस्यरक्षांप्रतिवानरेभ्यः ॥ २१ ॥ उवाचकांश्चित्परुषाण्यभीतमसक्त
मन्यांश्चतलैर्जघान ॥ समेत्यकैश्चित्कलहंचकारतथैवसाधोपजगामकांश्चित् ॥ २२ ॥ सतैर्मदादप्रतिवार्यवेगैर्बलाच्चतेनप्रतिवा
र्यमाणैः ॥ प्रधर्षणेत्यक्तभयैः समेत्यप्रकृष्यतेचाप्यनवेक्ष्यदोषं ॥ २३ ॥ नखैस्तुदंतोदशनैर्दशंतस्तलैश्चपादैश्चसमापयंतः ॥ मदात्क
पितेकपयः समंतान्महावनंनिर्विषयंचचक्रुः ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे एकषष्टितमः सर्गः ॥
॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तानुवाचहरिश्चैष्ठो हनूमान्वानरर्षभः ॥ अव्यग्रमनसोयूयंमधुसेवतवानराः ॥ १ ॥ अहमावर्ज
यिष्यामियुष्माकंपरिपंथिनः ॥ श्रुत्वाहनूमतोवाक्यं हरीणांप्रवरोंगदः ॥ २ ॥ प्रत्युवाचप्रसन्नात्मापिबंतुहरयोमधु ॥ अवश्यंकृतका
र्यस्यवाक्यं हनुमतोमया ॥ ३ ॥

गंतमधुफलादिभोज्यं ॥ २४ ॥ इतिरामाभि० वा० सु० एकषष्टितमः सर्गः ॥ ६१ ॥ ॥ ७३ ॥ पुनरुक्तमेव विस्तरे
णाह ॥ तानिति ॥ १ ॥ आवर्जयिष्यामि निवारयिष्यामि ॥ २ ॥ ३ ॥